Voorwoord

Stilaan maakt de winter plaats voor de lente. Er zijn zoveel tekenen die de lente aankondigen, het blijft langer licht, het zonnetje schijnt, de krokussen staan volop in bloei en hier en daar zie je al een paasbloempje in knop staan. Stilaan ontwaakt de natuur uit zijn winterslaap. Korte donkere dagen maken plaats voor langere lichte dagen. Het voorjaarszonnetje verwarmt ons.

Anderzijds komen er verschillende feestdagen aan waarin het gemis van ons kindje zo voelbaar is: Pasen zonder paaseitjes, Moeder- en Vaderdag zonder ons engeltje

Voor deze editie is de redactie weer flink aan de slag gegaan om een mooi magazine neer te kunnen zetten. Dank jullie wel dames voor jullie inzet!
Naast een boekrecensie, onze columns, het gedicht en inspirerende verhalen van inspirerende mama's, willen we ook aandacht besteden aan wat witte duiven bij de uitvaart kunnen betekenen. Verder is er nog een artikel over doelshoppen en stille levens.
Kristel vertelt ons wat het betekent om haar eerste zoontje, dat doodgeboren werd, te mogen erkennen.

Ook dit keer hopen we ouders steun en (h)erkenning te bieden met het lezen van het magazine, want soms zegt schrijven inderdaad meer.

Een warme groet namens de redactie,
Arianne, Bernadette, Kristel, Linda, Magdalena, Miranda en Monique

Bernadette, mama van Noël, Anique*,
Judith en Daphne

Woord van het bestuur.

Voor jullie ligt het magazine gedeelde gedachten van maart. Beseffende dat 2019 al weer twee maanden oud is. Dat we na de december maand, met al zijn speciale dagen, ons weer opmaken voor de lente. Als voorproefje hierop hebben we van de week mogen genieten van een lekker zonnetje en buiten warmte, en overal zag je de knopjes en de bloemetjes weer tevoorschijn komen.

Voor ons een drukke tijd omdat balans en financieel jaarverslag opgemaakt dienen te worden en plannen zich aandienen en uitgewerkt moeten worden voor het komende jaar.

Een woord van dank aan al onze vrijwilligers die het werk van Lieve Engeltjes mogelijk maken. Ze zorgen voor de continuïteit binnen de lijsten, het maken van de kaarten, de stichting vertegenwoordigen op beurzen, mensen die lezingen geven over Lieve Engeltjes en zeker ook de redactie commissie die dit prachtige magazine weer met de grootst mogelijke zorg gemaakt hebben.

Heel vers van de pers is er nog iets leuks te melden. We helpen Bjorn van Osch, een HBO student, met zijn afstudeer onderzoek. Hij gaat de relatie onderzoeken tussen het “rouwproces” en het “lotgenoten contact bij Stichting Lieve Engeltjes”. De start is in januari van dit jaar en Bjorn hoopt in juni 2019 het onderzoek klaar te hebben. Het kan dus ook zo zijn dat hij hulp nodig heeft van ons allen binnen Lieve Engeltjes. We zijn heel benieuwd naar de uitkomsten van dit onderzoek.

Rest ons nog als bestuur om jullie een warme groet over te brengen.

José de Reus, Ellen Mebius, Marja Groen en Ellen Oudenaarden

Beschuit met muisjes

Alle bengels die binnen LE geboren zijn in, november 2018 en februari 2019

In de afgelopen maanden heeft een aantal van onze leden een zwangerschap voldragen en een kindje in haar armen mogen sluiten. Wij wensen hen en hun familie veel liefde en geluk toe met deze bengeltjes.
Helaas hebben ook in de achter ons liggende maanden weer leden een droom uiteen zien spatten. Zij konden hun kindje niet, of slechts heel kort, in hun armen houden. Onze harten zijn ook bij deze ouders.

4 november 2018, Emilia, dochter van Tara
4 februari 2019, Casper, zoon van Kristel
6 februari 2019, Mila, nichtje van Goedele

Column Arianne

Nieuw Leven

We hebben een pittige winter achter de rug. De temperatuur viel wel mee, maar de dagen waren donker. December en januari waren bij ons thuis maanden vol herinneringen. Iedere dag bracht nieuwe herinneringen mee. We leefden een beetje in het verleden. We herinnerden ons al die mooie en moeilijke momenten van een jaar eerder. We vierden in december de geboortedag van Aimée. Een jaar eerder had ik een prachtig, levend meisje in mijn armen. We beleefden al die mooie momenten opnieuw. Haar geboortedag was een dag met een lach en een traan. Ik liep rond als een trotse mama, maar wel een trotse mama met lege armen.

Daarna kwamen al die dagen die we een jaar eerder zo intens beleefden. Al die mooie momenten met ons kleine meisje. De dagen in onwetendheid. De oordeelsdag, waarop we hoorden dat ons meisje niet geopereerd kon worden en op een dag zou overlijden. De dagen waarin ons meisje thuis was. Oud en nieuw, waarbij zij een jaar eerder in mijn armen lag. En dan die koude, donkere 13 januari, de dag waarop ze overleed. Het was een heftige winter, vol herinneringen.

Nu ik dit schrijf, is maart in zicht. De donkerste dagen zijn voorbij. Iedere dag stoten we elkaar aan “Kijk, het is vandaag weer een beetje langer licht.” Ik trek me eraan op, aan de lente. Het draagt de belofte in zich dat het beter wordt, dat er licht komt, dat de warmte de kou verdringt. De dagen waarop ik bij het graf van Aimée kan blijven zitten omdat het zulk lekker weer is, komen dichterbij.

Vandaag bezocht ik haar graf en een warm gevoel schoot door mij heen toen ik op haar graf de belofte van de lente zag. Op haar graf ontspringt nieuw leven. Aan de voet van de hemelsleutel, die in de winter doodging, duwt fris, jong groen omhoog. De dood is niet weg, maar er groeit wél nieuw leven onder. Het is klein en kwetsbaar, maar het is er. Ik weet hoe het verdergaat. Straks zal het nieuwe leven ruimte winnen, het zal sterker worden, groter. Het zal zo sterk worden, dat ik de oude, dode takken wegsnoei. Niet om ze te vergeten, maar om ruimte te geven aan dat wat er uit voortkomt. Het nieuwe leven draagt het oude leven in zich verder. Het nieuwe leven zou er niet zijn zónder het oude leven wat weggesnoeid is.

Zo is het ook met het verlies van ons meisje. In de winter was ons verdriet zo groot dat onze dagen donker en koud waren, er bloeide niet veel. Nu al deze dagen achter ons liggen, is er ruimte voor licht en leven. We mogen op adem komen, ons warmen aan de zon, tot rust komen. De ruimte voor ons nieuwe, huidige leven wordt groter. Het lukt vaker om te genieten. Soms snoeien we wat oude takken weg, in de vorm van zwangerschapskleding of babyspullen. Snoeien doet pijn. Het betekent niet dat we ons meisje vergeten, maar we geven ruimte aan dat wat er uit voortkomt. Een leven mét haar. Ze is niet meer zichtbaar als levend meisje, maar ze is wél zichtbaar in ons nieuwe leven. Zij is de oorsprong van alles wat we doen. Ze is in gedachten bij alles aanwezig. Zij leeft voort in ons en door ons. Voor altijd.

Arianne
Mama van Julian en Aimée*

Column Kristel

Erkenning van doodgeboren kindjes

“There is no footprint too small to leave an imprint on this world.”

Deze quote (schrijver onbekend) kwam ik al vrij snel tegen nadat onze zoon Arthur stil was geboren. Ik vond dit zo mooi en treffend omschrijven wat voor een impact zo’n klein mensje al heeft gemaakt. We hielden al van ons mannetje vanaf het moment dat we wisten dat ik zwanger was. Hij hoorde er vanaf toen al bij.

Toen hij na een voldragen zwangerschap in mijn buik overleed, bleek z’n leven maar heel kort. Maar wat een indruk heeft hij op ons gemaakt. Het was voor ons zo vanzelfsprekend dat hij onze zoon is en blijft, al is hij niet fysiek hier bij ons. Hij heeft ons leven verrijkt en zijn komst blijft bijzonder. Hij leeft voort in onze harten en onze gedachten. Niet de manier waarop je het ouderschap had verwacht in te vullen, maar voor altijd onze zoon.

De mallemolen waarin je terecht komt nadat je kindje is overleden, is overweldigend. Ik vond het heel bijzonder dat hij in ons trouwboekje werd bijgeschreven, niet alleen als overleden kind, maar ook als geboren. Dat deed mijn moederhart goed.

Later begreep ik pas dat hij nergens geregistreerd stond als ons kindje. Nou ja, alleen in het register van overleden mensen en alleen bevestigd in een akte “;levenloos geboren kind”. Registratie in de Basis Registratie Personen (BRP) is niet aan de orde. Dat doet toch geen recht aan ons kindje? Omdat hij niet buiten mijn buik heeft geleefd, hoort hij er niet bij?

Zo ben ik er via groepen voor lotgenoten achter gekomen dat er meer ouders zijn geweest die dit eerder zo hebben ervaren en daar iets aan hebben willen doen door meer erkenning voor ze te krijgen. Zoveel mooie kindjes komen vroeger of later in de zwangerschap te overlijden, maar zijn al direct zo geliefd. Ze zijn en blijven altijd onderdeel van de gezinnen waarin ze zijn geboren. Die mogen niet “verstopt” blijven voor de rest van de wereld.

Wat ben ik blij dat Natasja Geyteman-Bos al jaren geleden is begonnen dit onderwerp op de (politieke) agenda te zetten. Samen met een groepje andere mensen heeft zij jaren gestreden voor erkenning voor al onze mooie en lieve kindjes die niet het levenslicht mochten zien. Vanaf februari 2019 is het een feit, erkenning van onze kindjes. Door een wetswijziging mogelijk gemaakt. Zo bijzonder, elke kindje, elke voetafdruk, verdient het om onderdeel te zijn en te blijven van ons leven. Het is niet alleen op “papier”, het is zoveel meer.

Kristel, mama van Arthur*

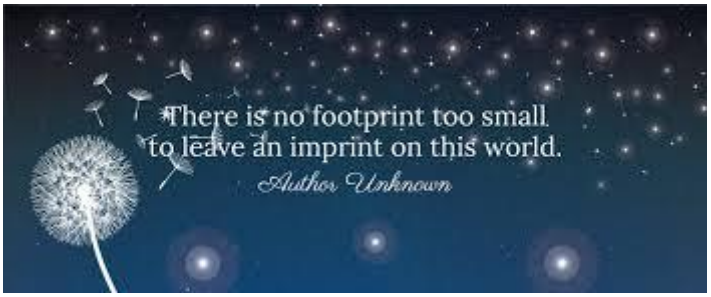

Vanaf 4 februari 2019 is het wettelijk mogelijk om een doodgeboren kindje te laten registreren in de Basis Registratie Personen (BRP). Het maakt daarbij niet uit of het recent of al langer geleden is gebeurd. Als je dit als ouder(s) wilt, dan kun je daarover contact opnemen met de gemeente waarin je woont. Het is vaak nodig om een afspraak hiervoor te maken. Voor meer informatie hierover kun je contact opnemen met jouw gemeente. Ook op de website van de rijksoverheid vind je meer informatie. Als je via rijksoverheid.nl de zoekterm “registratie levenloos geboren kind” intoetst, dan kom je ook op een pagina met meer informatie.

Via social media is ook meer informatie te vinden, bijvoorbeeld op de Facebook-pagina “Wij BRP” van de initiatiefneemster.

Column Magdalena

Félice, een heel bijzonder meisje met een heel bijzondere mama

Toen ik vorig jaar september naar de éénjarige herdenking van alle overleden kinderen in het VU ziekenhuis ben geweest waaronder ook mijn eigen zoontje Immanuel telt, heb ik een aantal lieve ouders leren kennen. Helaas bleek dat het VU ziekenhuis geen mogelijkheid aanbiedt om ouders bij elkaar te brengen die vlak na de geboorte hun kind zijn kwijtgeraakt. Om deze reden ben ik dezelfde dag nog via het World Wide Web op zoek gegaan naar een lotgenoot. Ik ging ervan uit dat de kans heel laag zou zijn iemand met precies hetzelfde verhaal te vinden. Achteraf bleek dat ik ongelijk had, want Juliette Zwaan Zwagemakers belde mij op met een door mij herkenbaar verhaal. Ik kon niet geloven dat wij zoveel gemeen hadden. Haar dochter was net als mijn zoon na de geboorte door een gemene e. Colibacterie ziek geworden en na een lang gevecht alsnog overleden. Juliette was op deze septemberdag net als ik in het VU ziekenhuis, maar niet voor de georganiseerde herdenking. Zij ging samen met haar gezin naar het VU ziekenhuis, omdat Félice één jaar oud werd. Noem het toeval of noem het lot! Voor mij is het zeker geen toeval...

In het gesprek met Juliette besefte ik dat ik niet alleen ben en ook andere ouders echt wel een groot verlies kunnen meemaken! Natuurlijk is elke situatie anders, maar dit neemt niet weg dat wij allemaal lege handen hebben na een verlies van een kind. Toch was er iets anders aan Juliette: voor haar was het vrij snel duidelijk geworden dat zij andere ouders wilde ondersteunen met de begrafenis van hun eigen kind. Juliettes insteek is hierbij het “een beetje mooier maken” van een verdrietig afscheid. Haar idee mondt in haar eigen stichting die zij naar haar dochter heeft vernoemd: Stichting Félice.

Stichting Félice

Hulp ontvangen ouders van overleden kinderen door middel van bloemetjes, ballonnen, een mooi kistje, een bubbel, gebakjes, een fotograaf, geluidopnames van het afscheid, de balseming, maar ook een bijdrage voor de uitvaartverzorger of het grafje. De stichting geeft ouders een bedrag van 150 Euro die zij vrij aan één van de genoemde mogelijkheden kunnen besteden. Elk ouder mag ook hiernaast een naamslinger of een houten diertje kiezen. Toen ik Juliette leerde kennen, hadden mijn man en ik ons engeltje al enkele maanden begraven. Toch werd ik heel erg blij gemaakt met een houten vlinder waar zijn naam op kwam te staan.

Daarnaast heeft zij ook een boek over haar ervaring na het verlies van haar dochter geschreven die de volgende titel draagt: “Het leven zonder. Het eerste jaar.” Mooi hieraan is dat de opbrengst van haar boek geheel ten goede aan Stichting Félice komt.
Natuurlijk is elke donatie welkom. Dit kan in een vorm van een eenmalige of periodieke donatie zijn. Als je een leuk idee hebt om geld voor de stichting te verzamelen, kan je jezelf aanmelden via hun actie formulier op www.stichtingfelice.nl. Ook doet de stichting aan doelshopping waarbij een deel van de opbrengst van de gekochte artikelen of diensten naar de stichtingskassa gaat. Dit allemaal heeft zij tijdens haar tweede zwangerschap opgebouwd. Iedereen die een kind is verloren, weet hoeveel verdriet en frustratie erbij komt kijken. Ik denk dat ik voor iedereen spreek als ik hardop zeg: “Chapeau! Ga zo door lieve Juliette!”.

Magdalena, mama van Aho Immanuel

Stille Levens - Kenniscentrum Babysterfte

Graag brengen we in dit magazine “Stille Levens - Kenniscentrum Babysterfte” onder de aandacht. Dit platform kun je online vinden op de website www.stillelevens.nl. Ook via social media zoals Facebook en Instagram is het platform te vinden.

Stille Levens wil vooral een platform zijn voor ouders en informatie en steun brengen bij het overlijden van een baby. Daarnaast willen ze ook kennis over babysterfte overdragen aan mensen in de omgeving van de ouders, denk daarbij aan grootouders, familie, vrienden en werkgevers. Een ander belangrijk onderdeel van het kenniscentrum is de informatie die beschikbaar is voor zorgverleners in de geboortezorg om zo een bijdrage te leveren aan een zo goed mogelijk begeleiding van ouders.

Op de website vind je voor ouders allerlei informatie over rouw en verlies rondom het overlijden van een baby. Er zijn brochures beschikbaar en over allerlei thema’s is er informatie beschikbaar.

Sinds enige maanden is ook het blog actief. Regelmatig verschijnen er blogs van mama’s die een kindje hebben verloren. Zelf maak ik ook deel uit van het team van bloggers voor Stille Levens. Via de blogs hopen we steun en herkenning te geven aan andere ouders die een kindje hebben verloren. Neem er eens een kijkje, wellicht kan het je troost bieden.

Daarnaast zal het vanaf medio 2019 mogelijk zijn om als ouders van een overleden kindje steun te krijgen via e-mail. Dit zal worden gedaan door getrainde vrijwilligers, die eveneens ervaringsdeskundige zijn.

Al met al een heel bijzonder en waardevol initiatief. Neems eens een kijkje op de website.

Kristel, mama van Arthur*

DoelShoppen

DoelShoppen, een makkelijke manier om een extra financiële bijdrage te leveren aan Lieve Engeltjes.

Online shoppen, het is bijna niet meer weg te denken uit ons dagelijks leven!
Voor veel mensen is online winkelen tegenwoordig een vrijwel dagelijkse bezigheid geworden. Immers, vrijwel alles wat een mens nodig heeft aan materiele spullen, is online via allerlei webshops te bestellen.
Boodschappen, boeken, kleding, schoenen, noem het maar op, het is bijna allemaal online te koop.

Wat echter lang niet iedereen weet, is dat je bij het kopen van een flink aantal van deze spullen ook een financiële bijdrage kan leveren aan een goed doel, zoals Stichting Lieve Engeltjes.
Het bestellen en kopen van spulletjes zoals je gewend bent, maar dan met een bijdrage aan een goed doel.

Zelf was ik nog niet bekend met DoelShoppen, maar ik vind het een mooie manier om een extra bijdrage te leveren aan een goed doel, zoals Stichting Lieve Engeltjes. Het is een kleine moeite om de aankopen die je toch al wilde doen, te doen via DoelShoppen zodat als jij iets koopt, er een bijdrage naar Stichting Lieve Engeltjes gaat waardoor Lieve Engeltjes zich in kan blijven zetten voor lotgenoten!

Het kost jou zelf niets extra's als je via DoelShoppen een product koopt. Dit komt omdat de webshops die meedoen, een reclame budget beschikbaar hebben. Bij DoelShoppen wordt een deel van dit budget gebruikt om geld te doneren aan het door jou uitgekozen goede doel. Om welk bedrag het precies gaat, verschilt per winkel en uiteraard ook per aankoop. De percentages die genoemd worden liggen tussen de 1 en de 10 procent. Dit kan dus aardig oplopen. Volgens DoelShoppen zelf, ligt het gemiddelde percentage op 3 procent (dit percentage wordt over het bedrag van de aankoop gerekend, zonder de BTW en verzendkosten). Als je een aankoop doet bij een webwinkel via DoelShoppen, zie je daar vermeld staan welk percentage van toepassing is en zo kan je dus kijken wat voor bedrag er van jouw aankoop bij het door jou gekozen goede doel terecht komt.

Kortom, door een aankoop, die je toch al van plan was te doen via DoelShoppen, kan je zonder extra kosten een financiële bijdrage leveren aan Stichting Lieve Engeltjes!!

"DoelShoppen.nl is shoppen met je hart. Via onze website kun je geld verdienen voor je favoriete goede doel. Gewoon door te winkelen bij de winkels waar jij het meeste van houdt. Kies je doel in onze doelzoeker, zoek je favoriete winkel en begin direct met shoppen. Wij doen de rest. Het vermelde percentage of bedrag wordt bij een aankoop toegevoegd aan het saldo van jouw goede doel"[1].

DoelShoppen is te bereiken via:
www.doelshoppen.nl

Linda, mama van Sven*

DoelShoppen.nl
Shoppen met je hart

Boekrecensie

It's OK That You're Not OK

Titel: *It's OK That You're Not OK. Meeting Grief and Loss in a Culture That Doesn't Understand* Auteur: Megan Devine Uitgeverij: Sounds True Inc. EAN: 9781622039074 Taal: Engels	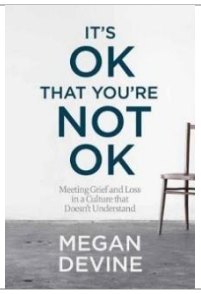

Het boek is (nog) niet in het Nederlands verschenen, maar desondanks vind ik dat dit boek absoluut het lezen waard is voor eenieder die in een rouwproces zit.
Hoewel het boek niet specifiek over het verlies van een kind gaat, vind ik het een zeer bruikbaar en zinvol boek in het rouwproces. De auteur van het boek is haar partner zeer plotseling overleden en de manier waarop zij schrijft over het gehele proces, is voor mij, ondanks dat het niet om het verlies van een kind maar een partner gaat, zeer herkenbaar.

Hieronder licht ik enkele fragmenten uit het boek uit:
´Grief no more needs a solution than love needs a solution: We cannot "triumph" over death, or loss, or grief. They are immovable elements of being alive. If we continue to come at them as though they are problems to be solved, we'll never get solace or comfort in our deepest pain.'

"Maybe you've come here because someone is dead. I'm here because someone is dead. Maybe you've come because life has irrevocably changed – through accident or illness, trough violent crime or act of nature.
How random and fragile life can be
We don't talk about the fragility of life: how everything van be normal one moment, and completely changed the next. We have no words, no language, no capacity to face this, together or as individuals. Because we don't talk about it, when we most need love and support, there's nothing to be found. Wat is available falls short of what we need.
The reality of grief is different from what others see or guess from the outside. Platitudes and pat explanations will not word here. There is not a reason for everything. Not every los scan be transformed into something useful. Things happen that do not have a silver lining.'

Dit zijn slechts enkele van de stukken die mij aanspraken in het boek. Wat mij vooral trok in dit boek is de ruimte die het laat zijn voor het verdriet. De erkenning dat er soms inderdaad geen *'silver lining'* is. Het verliezen van je kind is echt hartverscheurend vreselijk. Daar mag je kwaad om zijn. Je hoeft niet dankbaar te zijn voor de lessen die je door het overlijden hebt geleerd. Je mag verdrietig zijn en je mag kwaad zijn dat het leven zo gelopen is. Die boodschap komt voor mij naar voren in het boek van Megan Devine en daarom vind ik het een aanrader om te lezen.

Linda, mama van Sven*

Boekrecensie

Titel: Zien met je ogen dicht Auteur: Milja Praagman en Leopold van de Ven ISBN: 9789462912397 Uitgeverij: De Eenhoorn	

Papa tilt een stoeptegel op. Daaronder zitten honderden mieren. 'Er is altijd meer dan je denkt,' zegt papa. Dat voel ik, als ik opa's lege stoel aai. Of als ik mijn oor op papa's borst leg. Met je ogen dicht kan je soms zoveel meer zien.

Het is een heel ontroerend verhaal over het gemis van opa. Papa en zijn dochter gaan naar oma die nog veel verdriet heeft over opa. Ze ziet hem nog altijd zitten op zijn stoel aan tafel.
Als ze nadien naar huis gaan, gaan ze in het zonnetje liggen en kijken naar de wolken. Papa vraagt aan zijn dochter wat ze zoals ziet. Opeens ziet zijn dochtertje een stoel tussen de wolken, de stoel van opa. Ze zien hun opa met hun ogen dicht.

Het is een mooi boek met korte zinnen, ruimte voor verdriet en aandacht voor dingen die hen troost kan bieden. Het beschrijft ook de heel hechte, warme band tussen vader en dochter.
Het verhaal wordt ondersteund door prachtige, zacht gekleurde tekeningen.

Bernadette, mama van Noël, Anique*, Judith en Daphne

De Uitvaartduif

Witte duiven bij een uitvaart

De duif is een bijzondere vogel. Ze staat symbool voor vrede, maar ook voor de levensgeest, de adem en de ziel. Zodoende is het loslaten van een duif ook heel passend bij een uitvaart. Op de uitvaarbeurs in Meppel raakte één van onze bestuursleden in gesprek met Wilfred Hamelink. Wilfred is eigenaar van uitvaartduif.nl, hij verhuurt witte duiven om los te laten bij de uitvaart.

Wilfred Hamelink is al zijn leven lang liefhebber van vogels. In 2009 besloot hij zijn liefhebberij voor parkietachtige om te gooien en kocht een paar koppels witte postduiven. De duiven waren hem niet helemaal vreemd, zijn opa en oom hielden in zijn jonge jaren postduiven voor wedstrijden.
Inmiddels heeft Wilfred 22 witte postduiven in zijn bezit, waar hij dagelijks mee werkt. De duiven krijgen een speciale verzorging en zijn goed getraind. Dit zorgt ervoor dat de duiven makkelijk te pakken zijn en mensen ze dus ook vanuit de hand los kunnen laten.

Voor vreugde en verdriet
De duiven van Wilfred worden bij verschillende gelegenheden ingezet. Een vraag van de St. Annakapel in Kampen om de duiven te verhuren voor huwelijken en zelfs voor een uitvaart leidde tot het starten van witte-gelegenheidsduiven.nl. De duiven worden losgelaten bij feestelijke momenten als een huwelijk, een aanzoek of jubileum, maar ook bij verdrietige momenten. Je kunt dan denken aan een uitvaart of het uitstrooien van de as, maar de duiven kunnen ook ingezet worden bij een herdenking of bijvoorbeeld op de geboortedag van een overleden kindje. Het aantal aanvragen om duiven te gebruiken bij uitvaarten steeg en zo startte in 2014 uitvaartduif.nl als onderdeel van de al bestaande website.

Symboliek
De duif is de meest besproken diersoort in de Bijbel. Daar staat ze onder andere symbool voor vrede en verzoening. Bij de uitvaart staat doorgaans één witte duif symbool voor de overledene, dus laat men bij de uitvaart van een volwassene slechts één duif los. Het beeld van de wegvliegende duif symboliseert een harmonieuze overgang. De ziel van de overledene vliegt naar de hemel.
Bij een kinderuitvaart laat men meestal één duif per levensjaar los, symbool voor het aantal jaren dat een kind op aarde mocht zijn. Zo heeft uitvaartduif.nl 13 duiven verzorgd bij de uitvaart van een meisje van 13. Haar klasgenoten mochten de duiven loslaten vanuit twee grote manden. Ook een bijzonder moment voor de andere aanwezige kinderen op de uitvaart dus.

Oorkonde
Bij de duiven kan ook een oorkonde geleverd worden met daarop een tekst, zoals het voorbeeld hiernaast laat zien. Deze tekst kan voorgelezen worden voor de duiven losgelaten worden. De familie kan ook zelf een tekst aanleveren, een laatste groet of mooi gedicht, die dan op een oorkonde geleverd wordt.

De reacties over het inzetten van de duiven zijn erg positief. Nabestaanden en uitvaarbegeleiders omschrijven het loslaten van de duiven als een mooi moment of als een mooie afsluiting; de duif die als symbool voor de ziel van de aarde wegvliegt, de hemel in. Kinderen vinden het mooi om zelf de duiven los te laten. Voor de kinderen is het loslaten van de duiven een mooie herinnering aan de uitvaart.

De Uitvaartduif is gevestigd in Kampen (Overijssel), maar de duiven kunnen vanuit heel Nederland gehuurd worden. Meer informatie is te verkrijgen via de website of via info@uitvaartduif.nl.

Uitvaartduif

Arianne
Mama van Julian en Aimée*

Den Hollandsche

Van idee tot bijzonder grafmonument

Als het om bijzondere en persoonlijke kindergrafmonumenten gaat, is men bij Den Hollandsche zeker in goede handen. Zij zijn al ruim 73 jaar hierin gespecialiseerd en hebben vakmensen in dienst die concepten in realiteit kunnen omzetten. Met vijf winkels in Nederland en acht inspiratietuinen heeft Den Hollandsche een groot assortiment en keuzemogelijkheden. Met ruim 600 gedenktekens is Den Hollandsche een van de grootste aanbieder in Nederland. Hierbij kan men uit verschillende soorten materiaal kiezen: natuursteen, RVS, glas, combinaties, natuurlijke materialen zoals ruwe stenen, versteend hout, rivierkeien, zwerfkeien etc. Niet te vergeten zijn hun verschillende accessoires zoals graflantaarns, vogels, vlinders, bomen, bloemen, foto's, afbeeldingen, decoraties, vazen, schalen, harten, kussentjes en persoonlijke accessoires. Naast grafmonumenten maken zij ook urnenmonumenten en tijdelijke gedenktekens. Adviseurs komen bovendien naar uw huis om een gesprek aan te gaan als u liever niet naar de winkel gaat. Na het gesprek kan men voor een digitaal ontwerp kiezen. Met deze schets is het mogelijk om een realistisch beeld te krijgen van hoe het monument eruit zal zien. Den Hollandsche staat bekend voor eerlijke prijzen en het verlenen van 30 jaar garantie op hun werk. De wensen en het budget van de ouders staan dus centraal. Op vimeo.com/219968987 is te zien hoe zij werken en wat men van hun winkels kan verwachten.

Luisteren naar de familie van het overleden kind is erg belangrijk voor dit bedrijf, omdat door gesprekken vaak de voorstelling en de wensen naar boven komen. Wat Den Hollandsche anders maakt, is te werken bijvoorbeeld vanuit een foto, een tekening, een geboortekaart of een ander persoonlijk onderwerp. Hieruit kan het bedrijf vaak afleiden in welke richting de ouders willen met hun ontwerp. Den Hollandsche wil altijd dat ouders volledig betrokken zijn bij het ontwerp van het gedenkteken. Indien u moeite heeft bij het vinden van een concept, kan deze onderneming ook eigen ideeën opleveren om het monument persoonlijk te maken. Van belang is dat ideeën op alle materialen toepasbaar zijn. Den Hollandsche maakt bij hun ontwerpen gebruik van bijvoorbeeld bekende figuren uit tekenfilms, boeken en tekeningen, een naam of tekst in eigen handschrift, lievelingsdieren, een persoonlijk foto of portret, zelfgemaakte tekeningen, kleurrijke figuren zoals een regenboog, eigentijdse accessoires, een persoonlijk element voor een blijvende herinnering zoals een hand- of voetafdruk:

Op kunstzinnige wijze worden de ideeën van ouders vormgegeven. Dit is heel mooi op www.denhollandsche.nl/kindermonumenten te zien.

Den Hollandsche is een sponsor van Lieve Engeltjes, omdat het bedrijf onze stichting een warm hart wil toedragen. In hun werk komt het bedrijf met regelmaat ouders tegen die een kind hebben verloren. De medewerkers zien wat deze ingrijpende gebeurtenis met ouders doet en om deze reden hoopt Den Hollandsche hen op een passende manier te kunnen helpen door het verzorgen van een bijzonder monument; namelijk een persoonlijke herinnering aan hun kind.

Magdalena, moeder van Aho Immanuel

Gedicht

Mijn gedachten

Ik kijk naar buiten,
De zon prikt mijn ogen,
Ik moet ze even sluiten.

En 't is misschien raar,
Maar mijn gedachten,
Dwalen toch direct naar haar.

Daar heel diep in mij,
Op dat ene plekje
Daar "leeft" zij.

Ik hou van haar met heel mijn hart,
Ze is mijn engeltje,
Mijn allerliefste schat.

Monique, mama van Murphy, Mabel* en Muraya